

CHÍNH THIÊN CHÚA LÀM CHO ĐƯỜNG NẸO CON ĐI ĐƯỢC KIẾN TOÀN!

... Chúa Nhật 29-6-2014 tại nhà thờ chính tòa giáo phận Pontoise miền Bắc nước Pháp, Đức Cha Stanislas Lalane đã truyền chức linh mục cho thầy **Nguyễn Thế Anh**. Tân Linh Mục đến từ Thanh Hóa, gần Hà Nội ở miền Bắc nước Việt Nam và thuộc một gia đình đông con có Song Thân làm nghề buôn bán. Xin nhường lời cho tân Linh Mục hồi tưởng chặng đường trải qua đưa đến thừa tác vụ thánh.

Năm 22 tuổi tôi là sinh viên văn khoa. Vào thời kỳ ấy tôi chơi thân với vài bạn trẻ Công Giáo và tham dự các buổi cầu nguyện ban tối nhưng tôi không đặc biệt tự vấn về Đức Tin của tôi. Mùa hè năm 2005 Đức Tổng Giám Mục Hà Nội đề nghị tôi đi Pháp đến ở tại cộng đoàn đại kết Taizé. Tôi được chiếu khán nhập cảnh khá nhanh. Thời gian 2 tháng sống tại Taizé, đời sống Đức Tin của tôi biến đổi trong chiều hướng tích cực, nhờ gặp gỡ các bạn trẻ đến từ khắp nơi trên thế giới và cũng nhờ bầu khí cầu nguyện nữa.

Thế rồi một biến cố làm đảo lộn tất cả. Đó là vụ ám sát Thầy Roger Schutz (1915-2005) - vị

sáng lập cộng đoàn đại kết Taizé - xảy ra vào buổi chiều ngày 16-8-2005. Giữa đám đông đang cầu nguyện, một phụ nữ trẻ tuổi bất-bình-thường bỗng xuất hiện và dùng dao đâm chết Thầy Roger. Lúc ấy tôi quỳ gần Thầy Roger và chứng kiến tận mắt quang cảnh đau thương tàn bạo. Tôi thất kinh hồn vía và bị hỗn loạn toàn diện.

Buổi chiều ngày hôm sau, THIÊN CHÚA làm cho án mạng ngày hôm trước thay đổi cái nhìn của tôi về Đức Tin: một người dâng hiến trọn cuộc đời cho sự cứu rỗi của người khác, của các bạn trẻ. Tôi bỗng có một cuộc gặp gỡ rất mạnh giống như một luồng sáng. Trước khi đến Taizé tôi không có một Đức Tin vững chắc và có những vùng tăm tối. Nhưng trước sự hiện diện này của THIÊN CHÚA, tôi khám phá ra Tình Yêu của Người và tôi muốn đến phiên mình làm cho người khác cũng khám phá ra Tình Yêu THIÊN CHÚA trong chính cuộc sống của mỗi người giống như Thầy Roger Schutz - suốt cuộc đời mình - đã luôn luôn tìm cách làm chứng cho Tình Yêu THIÊN CHÚA.

Trở về Việt Nam tôi xin Đức Giám Mục giáo phận cho tôi gia nhập Đại Chung Viện. Tôi chưa kết thúc học trình nhưng tôi không muốn chờ đợi thêm. Một thời gian sau đó, Đức Giám Mục đề nghị tôi làm một chọn lựa: hoặc phải qua một cuộc thi tuyển để được gia nhập tiền chủng viện - xét vì đơn xin vào chủng viện quá nhiều - hoặc trở lại Pháp và tìm kiếm một giáo phận để gia nhập.

Tôi chọn đề nghị trở lại Pháp. Năm đầu tiên tôi sống tại Paray-le-Monial. Đây là thời gian khó khăn bởi lẽ tôi chưa nói rành tiếng Pháp và cảm thấy bị cắt đứt với nền văn hóa và gia đình ở Việt Nam. Tôi như bị bơ vơ lạc lõng. Nhưng tôi đã có thể vượt thắng những thử thách này. Điều ấy chứng tỏ ơn gọi của tôi được đâm rễ sâu. Hai năm sau tôi được gửi đến thụ huấn nơi một Chủng Viện ở thủ đô Paris, nơi Học Viện Bernardins và chính tại nơi đây mà tôi thực thụ bắt đầu học ngôn ngữ Pháp.

Thời gian sống tại Paris vẫn còn khó khăn, nhưng tôi ngưỡng mộ nền giáo dục ở đây và như chạm thẳng đến thực tại của xã hội và Giáo Hội Pháp. Một trong những thực tại ấy là vấn đề thiếu Linh Mục, cho dầu không lộ rõ bao nhiêu, xét vì đâu đâu cũng có một cộng đoàn các tín hữu Công Giáo sống động và linh hoạt.

Sang năm thứ tư tôi được gửi đến Saint-Denis do Huynh Đoàn truyền giáo Các Linh Mục phụ trách và tại đây một lần nữa tôi khám phá ra thực tại của giáo phận vùng ngoại ô.

Sau một cuộc linh thao dài 30 ngày theo phương pháp thánh Ignatio tôi quyết định chọn cuộc sống nơi vùng ngoại ô. Tôi xin gia nhập giáo phận Pontoise. Lý do thật đơn giản. Tôi từng ao ước một sự gần gũi với các Linh Mục và xuyên qua một cuộc hành hương do giáo phận tổ chức, tôi tìm thấy điều tôi vẫn hằng mong đợi: đó là ngôi nhà xứ giống như gia đình thứ hai của tôi. Từ ngày lãnh chức phó tế 9-6-2013 và chính thức gia nhập giáo phận Pontoise tôi cảm thấy thật hạnh phúc.

Dự án tương lai của tôi là tự đặt mình hoàn toàn vào công cuộc phục vụ giáo phận để giúp tha nhân khám phá ra kho tàng Tình Yêu THIÊN CHÚA. Tôi đã khám phá ra cái đa dạng của giáo phận Pontoise, một đa dạng vừa văn hóa vừa tôn giáo, đồng thời có một tinh thần chung, một sự hiệp nhất xuyên qua cái đa dạng này. Thật tuyệt đẹp.

... "Đường lối THIÊN CHÚA quả là toàn thiện. Lời Chúa hứa được chứng nghiệm tỏ tường. Chính THIÊN CHÚA là khiên che thuẫn đỡ cho những ai ẩn náu bên Ngài. Ngoài Chúa ra hỏi ai là THIÊN CHÚA? Ai là núi đá độ trì, ngoài THIÊN CHÚA của con? Chính THIÊN CHÚA làm cho con nên hùng dũng, và cho đường nẻo con đi được thiện toàn. Chúa cho đôi chân này lanh lẹ tựa chân nai. Ngài đặt con đứng vững trên đỉnh núi. Tập cho con theo phép binh đao, luyện đôi tay rành nghề cung nỏ. Lạy Chúa, Ngài ban ơn cứu độ làm khiên mộc chở che con. Ngài đưa tay uy quyền nâng đỡ, săn sóc ân cần giúp con lớn mạnh. Đường con đi, Chúa mở rộng thành thang, chân con bước không bao giờ lảo đảo"
(Thánh Vịnh 18(17),31-37).

("Église En Val-D'Oise", Le mensuel du Diocèse De Pontoise, No 306, Juin 2014, trang 5)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt